

PRIBUZHIE kommer ikke til Danmark i år, men de besøger
HOLLAND i uge 42.

Er der interesse vil vi gerne arrangere en 3 eller 4 dages bustur til Holland for at besøge dem og se deres optræden.

Vi vil leje en bus med Leif som chauffør.

Skal / kan vi overnatte privat eller skal det være
Hotel / vandrehjem?

Giv dit forslag på hvad du ønsker.

Interesseret - kontakt Leif på tlf. 6075 9708 eller mail.

STUDIETUR

Skal der arrangeres en bustur / studietur i 2018 ?

Forslag til sted: Hviderusland, Litauen, Letland, Ukraine ???

Skal det være bus / fly / færge / tog ??

Kom med dit ønske til turen.

Kontakt Leif tlf. 6075 9708 eller Karsten , tlf. 3149 4883
eller på mail.

Dienesmindes Venner

Furvej 41
7800 Skive
Tlf. 9759 7013

Sommerhilsen 2017

Indhold: En rejse til Letland
Humanitær transport med udfordringer
Pribuzhie
Studietur

FORENINGSOPLYSNINGER

Institutionen: Dienesmindes Venner
Furvej 41
7800 Skive

Foreningens formål: At yde praktisk og økonomisk støtte til humanitær arbejde for dårligt stillede børn, fortrinsvis fra Øst- og Centraleuropa. Foreningen kan erhverve og udlåne løsøregerstande, herunder transportmidler til opfyldelse af formålet.

Stiftet: 23.11.1991

CVR-nummer: 16 27 54 76

Regnskabsår: 1. januar - 31. december

Bestyrelse: Formand
Leif Korsgaard Andersen
Skrænten 3, Nors
7700 Thisted
6075 9708

Kasserer
Karsten Krog
Fuglebakken 33, Herrup
7830 Vinderup
3149 4883

Sekretær
Susanne Priess
Dybdal 4, Lihme
7860 Spøttrup
4296 9700

Jørgen Markussen
Rosen Allé 2, Lyngs
7790 Thyholm
2075 5517

Jørn Hove Jensen
Ådalen 2 1. sal nr. 11
7600 Struer
4086 0819

Kirsten Blæsbjerg
Blomstervej 6, Jebjerg
7870 Roslev
24623534

Jørgen T. Lauridsen
Lyby Kirkevej 3
7800 Skive
2228 1623

E-mail adresser
Se hjemmesiden

Kontingent: Kr. 300,-

Bank: Spar Nord
Reg. Nr. 9873 Konto nr. 26 55 72 76 74

Forsidebillede: Bedstemor supplerer pensionen ved at sælge frugt

formede dagen sig, som vi havde været ude for så ofte før. Efter dokumenternes og lastens godkendelse i et lukket toldområde kunne vi køre til lagerbygningen tæt på uddelingsområdet. Her stod et aflæssehold parat til at hjælpe os, og efter et par timers arbejde var lastbilen tømt. Efter at vore værter havde budt på et godt aftensmåltid, ville vi gerne starte hjemturen. Det var meget vigtigt for modtagerorganisationen at fortælle os, hvor meget Dienesmindes donation betød for dem. Grundet sprogvanheligheder fulgte tre damer med os i bil de få kilometer til vor ven gennem mange år, engelsklæreren Tamaras hjem. Tamara oversatte organisationens forklaring og taknemmelighed på bedste vis, og det gav os en følelse af fælles tillid til donationens nødvendighed i området. Hjemturen forløb

planmæssigt, og sidst på torsdagen nåede vi landejendommen uden for Middelfart, hvor containeren med arbejdstøj stod. Hans Jørgen havde lavet et godt forarbejde og fået containeren hævet op i lastbilhøjde. Ligeledes var der indkaldt et dygtigt ukrainsk arbejds hold, der sammen med os lagde alt tøjet i sække, så det ville være lettere at håndtere, når det senere skulle omlæses til en ny transport. Hen på aftenen havde vi fuldt læs, og efter endnu en overnatning i lastbilen nåede vi Salling midt på dagen fredag. Vi kunne give hinanden hånden på, at selvom turen til tider havde været udfordrende, så kunne vi efterfølgende se tilbage på en vellykket tur.

Venlig hilsen
Leif Korsgaard og Oluf Blæsbjerg

Anja og Konstantin

Anja's søn Konstantin er blevet 2 år. Han stortrives og vi sender tøj str. 3 år til ham. Anja takker meget for pengegaverne fra Danmark. Pengene bliver doneret direkte til Anja og berører ikke Dienesmindes Venners økonomi. Vil man støtte Konstantin kan der indsættes beløb på Konto 9070-2600186658..

den tilsyneladende skredne tidsplan, og hvad vi skulle bruge 2 ledige døgn så tæt på målet til. Der kom så en diplomatbil, som skulle ind ad jernlågen til konsulatet. Vi henvendte os til den ældre diplomat i bilen, men fik en bestemt afvisning og henvisning til 'lukket'-skiltet. Nedslået tog vi en kop kaffe, men blev holdende uden for konsulatet. Måske kunne man derinde blive træt af udsigten til den gamle blå lastbil. Efter en tid kom der en diplomatbil mere, som skulle ind ad lågen. Vi henvendte os håbefuldt igen, og denne gang var vi mere heldige. Det var en yngre, godt sprogkyndig og venlig tolder, der også skulle til møde på konsulatet. Han lovede at hjælpe os, og efter sit møde ville han udstyre vores pas med visa, da vi havde huma-

nitær status.

Da der var gået ca. fire timer kom toldereren ud med vores pas og ønskede os en god tur i Hviderusland. Vi takkede ham og var meget lettede og glade. Der var mange lastbiler der skulle igennem den omfattende grænsekontrol denne mandag. Ved 23-tiden kunne vi ringe til vore kontaktpersoner i Brest, at nu var vi på det aftalte mødested. Kontakten kom og anviste os et sikkert parkeringssted for lastbilen, og vi blev gæstfrit modtaget i et privat hjem og trakteret med god natmad. En begivenhedsrig dag sluttede for os på en meget knirkende udtrækssovesofa. Vi var begge enige om, at dagen endte godt trods alt. Tirsdag var aflæsningsdag. Efter en god morgenforplejning

En rejse til Letland

Så blev det min tur til at køre til Letland. Formanden ringede og spurgte, om det var noget, som jeg havde lyst til. Og ja, det kunne jeg godt tænke mig, da jeg synes, at det er en god idé at hjælpe vore medmennesker med den hjælp, som vi nu kan give, og samtidig få et godt indblik i, hvad hjælpen bliver brugt til ved at se og besøge vore modtagere derovre.

Turen er jo ikke bare at køre. Det er også at få sorteret tingene og læsset lastbilen. Uden den store indsats af mange stærke kvinder og mænd, ville vort arbejde slet ikke kunne lade sig gøre. Det kan varmt anbefales at møde op en tirsdag formiddag for at se, hvordan der bliver pakket og klargjort til de forskellige destinationer, som vi leverer til.

Vores tur – dvs. Kristians og min – startede allerede ved læsningen og indvejsningen. Det gjaldt om at få så meget som muligt stablet ind i kassen.

Destinationen var denne gang Letland, og vi kørte hjemmefra mandag morgen. Efter endt tankning og proviantering gik turen mod Tyskland og Polen, hvor vi allerede havde besluttet, at vi ville sove på Motel, mest fordi jeg var alene ved rattet på hele turen. Efter en hel dag i lastbilen med en masse hyggelig snak og nogle go-

Medhjælper til at tømme bilen fandt en dansk kasket, med teksten "Pas på mig i trafikken"

de grin ankom vi til overnatningsstedet ved 20-tiden.

Da vi havde fået en god nats søvn, var vi klar til at tage endnu en tørn på vores odysse igennem Polen, som jo altid byder på nogle overraskelser i form af omkørsler med manglende skiltning. Jo, en tur gennem Polen kan skam være en oplevelse i sig selv. De første mange kilometer foregik på motorvej, og der var 3 steder, hvor vi måtte betale, da en del af motorvejen er privat. Derefter skulle vi betale vejskat. Det foregik på en tankstation og kan være en lidt sjov oplevelse, da betjeningen på de steder ikke forstår et ord dansk.

På andendagen nåede vi det nordlige Polen, hvor vi ankom til en lille hyggelig by, Augustow. Her havde de et dejligt hotel, som vi overnattede på. Efter et godt morgenmåltid på hotellet trillede vi det sidste stykke via Litauen ind i Letland, hvor vi fandt vores kontaktperson Katrine, og snart var vi i gang med aflæsningen. Denne gang var det familien og et par ven-

ner, som hjalp, og jeg må sige, at folkene var meget effektive. Det gik væsentligt hurtigere med at tømme lastbilen end med at læsse den. Lageret var tomt, da vi ankom, men stuvende fyldt, da aflæsningen af lastbilen var færdig. Jeg kom i snak med en af hjælperne, som kunne lidt engelsk. Han fortalte, hvem der skulle have del i de donerede ting, og deriblandt mange enlige mødre.

Vi valgte at blive hos Katrine natten over, og jeg må sige, at det var rart, for jeg kom i sauna, og vi fik en masse god mad. Sikke en velkomst vi fik hos Katrine, som gjorde alt for, at vi skulle føle os tilpas. Vi følte os næsten som grever og baroner.

Turen hjemover startede i høj solskin og et par graders frost. Det var en rigtig god tur – også for Kristian, tror jeg. Det var hans første tur med lastbilen.

Hilsen
Peder og Kristian.

Skulle du have lyst, så mødes vi hver tirsdag kl. 9.00 - 14.00 på Dienesminde, hvor vi pakker tøj. Der er altid brug for ekstra hænder.

En humanitær transport med udfordringer.

Den sidste uge af april 2017 kørte Oluf Blæsbjerg og Leif Korsgaard Andersen med en humanitær transport af blandet gods til Organisationen 'Pomoch Detjam Chernobil', som har et lager beliggende i et højhusområde i den sydlige del af Brest i Hviderusland. Denne organisation arbejder fortrinsvis med uddeling af praktisk hjælp til socialt udsatte enlige og familier i dette område. Mange familier blev forflyttet hertil og til andre større byer efter Tjernobyl-katastrofen i 1986. Vi havde kørt nogle kilometer den første dag, lørdag, da vi blev ringet op af medlem, fynboen Hans Jørgen Andersen. Han var blevet kontakttet af Middelfart kommune, som havde udskiftet alle deres hjemmehjælperuniformer. Dienesminde kunne

blive doneret indholdet af en 20 fods container stopfyldt med godt og brugbart arbejdstøj - både bukser, bluser og jakker.

Containeren skulle være tømt inde for den uge, vi var afsted. Ellers ville alt tøjet gå til forbrænding. Vi lovede at gøre, hvad vi kunne for at afhente tøjet på tilbageturen fra Brest. Efter at have kørt lørdag og søndag holdt vi tidlig mandag morgen uden for kontoret i Biala Podlaski, hvor vi skulle have visa for at komme ind i Hviderusland. Men til vores store overraskelse fik vi oplyst, at konsulatet var lukket på grund af nogle helligdage, som vi ikke kendte til, og først åbnede igen onsdag kl. 9.00.

Vi sad så lidt i lastbilen og diskuterede

Aflæsseholdet ved Brest Mødrene i april 2017